

Field : Literature

Type : Review Article

Received: 16.02.2016 - *Accepted*: 21.05.2016

Ali Akbaş'ın Biyografik ve Sanatsal Yaşamı ile Şiirlerinde Yer Verdiği Temalar

Yıldıray BULUT

Bartın Üniversitesi, Bartın, TÜRKİYE

E-posta: yildiraybulut@hotmail.com

Öz

Ali Akbaş, gerek milli, manevi ve kültürel bütünlüğü yansıttığı şiirleriyle gerek bu birlik ve bütünlüğü korumak adına kurulmuş derneklerde aldığı görevlerle gerekse eğitim kurumlarında ve üniversitelerde gerçekleştirdiği öğretmenlik ve akademisyenliklerle ülkesine büyük katkılar sunmuş önemli bir düşünürdür. Çeşitli kurumlar tarafından birçok kez “yılın şairi” ve yılın edebiyatçısı” gibi ödüller almış olan Akbaş, samimi bir üslupla, halkın anlayacağı bir dille şiirler yazmış ve hem kendi dönemindeki şairlere ilham kaynağı olmuş hem de çocuk şiirleri vesilesiyle kendinden sonraki nesillere de örnek teşkil etmiş bir Türk aydınıdır. Daha önce Kazakistan’da Ahmet Yesevî Üniversitesinde öğretim elemanlığı da yapan şair, ülkesini yurt dışında temsil etme imkanı da bulmuştur. Genel olarak şiirlerinde aşk ve cinsellik, yalnızlık, Allah ve din, ölüm, Türklük bilinci ve tarih gibi konuları işleyen şair, az ama öz yazan bir şairdir. Bu çalışmada, Akbaş’ın biyografik ve sanatsal yaşamı hakkında bilgiler sunulacak ve yazdığı şiirler, tematik olarak incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Ali Akbaş, Eylülle Beste, Erenler Divanında, Turna Göçü

Ali Akbaş's Biographic and Artistic Life and His Poetical Themes

Abstract

Ali Akbaş is an important philosopher who contributes to his country not only with his poems that reflects national, spiritual and cultural unity and his missions in the associations that aims to protect this unity but also his teaching jobs in the universities and schools. He won the award of "poet of the year" and "writer of the year" many times, inspired many poets and wrote poems in a simple style that can be understood by the society and he served as a model with his children poems for the next generations. He was an academician in Ahmet Yesevi University in Kazakhstan and had the opportunity to symbolise his country abroad. He chose love and sexuality, loneliness, The God and religion, death, conscious of Turks, history as theme of his poems and he thinks that less is more. In this study, information about Akbaş's biographic and artistic life will be presented and his poems will be analysed for their themes.

Keywords: Ali Akbaş, Eylüle Beste, Erenler Divanında, Turna Göçü

Giriş

Milli ve manevi bütünlük milletlerin milliyetlerin ve devletlerin bütünleşmesindeki başat şarttır. Bu şartın yerine getirilmesi ise milli öncülerin vesileleriyle gerçekleşir. Bu öncüler kimi zaman bir devlet adamı kimi zaman millet içinden kanaat liderleri kimi zaman bir bilim adamı, kimi zaman bir hukuk temsilcisi kimi zaman da bir öğretmen, doktor veya başka bir meslek erbabıdır. İşte araştırmanın evrenindeki eser ve yazıların oluşturucusu olan şahsiyet Ali Akbaş da hem bir öğretmen hem de bir düşünür olarak bu öncülerden biridir. Yıllar boyu eğitimlik ve yazarlık yapmış olan Akbaş, milli ve manevi bütünlüğümüzü sağlayabilmek için emek vermiş, oldukça önemli bir şahsiyettir. Bir süre Kazakistan'daki Ahmet Yesevi Üniversitesinde öğretim görevliliği de yapan yazar, Türklük bilincini bu şehre yaymayı da kendine görev bilmiştir.

Bu çalışmada Türk-İslam sentezinin önemine inanan ve Yesevi'nin ulvi havasından nasiplenmiş olan bu önemli şairimizin biyografik ve sanatsal yaşamı üzerinde durulacak ve şiirlerinde yer verdiği temalar öncelenecektir.

Materyal ve Yöntem

Bu çalışmanın hazırlanmasında literatür taraması ve mülakat yöntemleri kullanılmıştır. Şairin kendisiyle gerçekleştirilen ders sonrasında önemli görülen fikirler belirlenmiş ve şairin hakkında yazılan makale ve kitaplar vesilesiyle bir sonuca ulaşılmıştır.

a. Ali Akbaş'ın Biyografik Yaşamı

Ali Akbaş, 1942 yılında Kahramanmaraş'ın Elbistan kazasının Çatova köyünde dünyaya gelmiş, ilk ve orta öğretimini memleketinde, yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde gerçekleştirmiş, yüksek lisansını ise Hacettepe Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde “Yapalak ve Ekinözü Ağızları” konulu çalışmasıyla tamamlamıştır. (Şahin, 2010: Haziran)

Akbaş'ın iş yaşamında aldığı ilk görevler lise ve yüksekokullarda idarecilik şeklinde gerçekleşmiştir. Film, Radyo ve Televizyonlarda Eğitim Merkezinde program yazarlığı görevinde bulunduktan sonra araştırma görevlisi olarak yüksek lisansını yaptığı üniversiteye geri dönmüştür ve bir süre sonra aynı okulda Türk dili okutmanı olarak görev yapmaya başlamıştır. Bu görevi 1996 yılına kadar sürdüren Akbaş, 1999-2000 yılında Kazakistan'da Ahmet Yesevî Üniversitesinde öğretim görevliliği görevini de gerçekleştirmiştir. (Şahin, 2010: Haziran)

Okutmanlık görevi esnasında şiirle ve çocuk edebiyatı ile de uğraşan yazar, o dönemde “Masal Çağı”(şiir – Ankara 1983), “Kuş Sofrası” (çocuklar için şiir – Ankara 1996) ve “Gökte Ay Portakaldır” (Masal – İstanbul 1998) isimli üç şiir kitabı yayımlamıştır. Yazarın “Kuş Sofrası” adlı kitabı şair Miraziz Azam tarafından Özbekçeye, Mariya Leontiç tarafından da Makedoncaya çevrilmiş ve iki baskı yapmıştır. (2000) Yazarın bu kitaplarının dışında “Kız Evi Naz Evidir” isminde bir piyesi de bulunmaktadır.

Yazar, 2011 yılında “Erenler Divanında”, “Turna Göçü” ve “Eylüle Beste” isimli üç şiir kitabı daha yayımlamıştır. Eski ve yeni şiirlerinin birer seçkisi olan bu kitaplar, Bengü Yayınları tarafından yayımlanmıştır. 2015 yılında ise yine aynı yayınevi tarafından şiirlerinin tamamı tek bir kitapta toplanmış ve “Bütün Şiirleri” adıyla yayımlanmıştır.

Yazar daha lise öğrencisi iken açılan şiir yarışmalarına başvurmaya başlamış, bir yarışmada birinci gelen şiiri, doğduğu yer olan Kahramanmaraş'taki "Kahramanmaraş Lisesi" nin marşı olarak kabul edilmiştir. (1964) Daha o yaşında, ilerleyen yıllarda önemli bir şair/yazar olacağı izlenimini çevresine hissettiren Akbaş, 1991 yılında Türkiye Yazarlar Birliği tarafından "Yılın Çocuk Edebiyatçısı" seçilir. Yunus Emre Yılı olarak adlandırılan bu yıl içinde bir kez de 12. Dünya Şairleri Toplantısında bir plaket ile ödüllendirilir. Akbaş, 1993 yılında Kazakistan'ın başkenti Almatı'da gerçekleştirilen II.Türk Dünyası Şiir Şöleni'nde Mağcan Cumabayulı ödülünü alır. Mağcan Cumabayoğlu (1893-1938), yazdığı Milliyetçi ve Türkçü şiirlerle büyük şöhret kazanmış, bir Kazak şairidir. Şiirlerinde Rusya idaresindeki Türklerin dertlerini ve isteklerini dile getirir. (Kınacı, 2011: 1663) 2005 yılında Kosova'nın Prizren kentinde çıkan "Türkçem" dergisi tarafından "Yılın Şairi" seçilen Akbaş, aynı yıl İtalya'nın Venedik kentinde yapılan 51. Sanat Bienali'nde Türkiye'yi temsil etmiştir. (Şahin, 2010: Haziran) Akbaş 2011 yılında ise Avrasya Yazarlar Birliği tarafından Türk Dünyasında "Yılın Edebiyat Adamı" seçilmiştir. (Kurnaz, 2013: 75)

Akbaş'ın edebiyat yaşamı boyunca yazdığı dergiler arasında, *Ülkü Pınarı*, *Divan*, *Yeni Divan*, *Doğuş*, *Kanat*, *Kardaş Edebiyatlar* ile hâlen Genel Başkan Yardımcısı olarak çalıştığı Avrasya Yazarlar Birliğinin yayın organı olan *Kardeş Kalemler* gibi dergiler bulunmaktadır. Şairin adı geçen dergi ve kitapların dışında şiirlerinin pek çoğu başta *Türk Edebiyatı* ve *Türk Yurdu* olmak üzere değişik dergilerde yayınlanmıştır. (Tatçı, 2008: 142)

b. Ali Akbaş'ın Sanat Yaşamı

Çalışmanın bu bölümünde *Edebiyat Ufku* dergisinin 55. Sayısında şair/yazar Ali Akbaş ile gerçekleştirilen mülakatta, Akbaş'a sorulan sorular çerçevesinde Akbaş'ın sanat yaşamı aydınlatılmaya çalışılacaktır.

Akbaş, yazı hayatına İlkokul'da başladığını ifade eder. Öğrencilik yıllarında Dede Korkut hayranlığı sebebiyle "Korkut" mahlasını kullanan şair, asıl meşgalesinin şiir, deneme ve masal olduğunu; fakat bunların dışında bir piyes, bir senaryo ve birkaç tane de hikâyesi olduğunu belirtir. Üniversite yıllarında arkadaşı Selçuk Uysal'ın kendisine destek vermesiyle şiir yolunda daha ciddi adımlar atmaya başladığını ifade eden şair, yayınlanan ilk şiirinin ise 16 yaşında *Engizek* adlı mahalli bir dergide yayınlandığını söyler. İşte bu şiir Kahramanmaraş Lisesinin Marşı olarak seçilen şiiridir.

Yazmaya başlamadan evvel hayran olduğu bazı şairler olduğunu belirten şair, Yunus Emre dışında bu şairlerin ismini ise zikretmez. Yunus Emre'nin de divânına başka şairlerin şiirlerinin karıştığını düşünerek hayıflanır. Okumaktan bıkmadığı baş ucu kitapları arasında, Kur'an-ı Kerim, Dede Korkut Hikâyeleri, Yunus Emre Divânı, Mevlânâ ve Karacaoğlan'ın şiirleri, klasikler, Ahmet Haşim'in nesirleri, Montaigne, Sait Faik, Bahattin Özkıışı ve Cemil Meriç'in eserlerinin bulunduğunu ifade eder.

Şair, hangi şartlar altında şiirlerini yazmaktadır? Şair, bu soruya telaşlı bir hayatı olduğunu ifade ederek cevap verir. İşlerinin yoğunluğundan dolayı dağınık bir odada, zor yazan bir şair olduğunu söyleyen Akbaş, çalışmalarını bitirdikten sonra bir süre dinlenmeye bıraktığını, daha sonra çalışmalarını gözden geçirip hatalarını gözden geçirdiğini ve eksikliklerini tamamlamaya çalıştığını açıklar. Şairin bu şekilde tamamlanmayı bekleyen pek çok yarım kalmış şiiri bulunmaktadır. Akbaş, şiirin çok kolay olmayan şartlarda yazıldığını bilen şairlerden biridir. (Aytaş, 1994)

Yazar, çalışmalarına karşı yapılan eleştiriler, eğer işinin ehli olmayan kişiler tarafından gerçekleştiriliyorsa, bu eleştirileri dikkate almadığını belirtir. Akbaş, yazılarına karşı en şiddetli ve acımasız eleştirileri kendisinin yaptığını ifade eder. O, yazarken hem gergin hem de garip bir haz içerisindedir. Yazmadığı zamanlarda ise mutsuz, bedbin ve bedbaht bir gurbet hâli içine girdiğini belirtir.

Şaire göre şiirle uğraşan herkes şair olamaz; ancak şiirle uğraşmak faydalı bir iştir. Şiirle uğraşsa da başarılı olamayan bir kişi en azından nasıl şiir yazılabileceğini ve iyi bir şiirin nasıl olduğunu öğrenecektir. İyi bir okuyucu olacaktır. Çocukları ve gençleri şiire yöneltmek için gerekli adımların atılmadığını belirten şair, ilk okul kitaplarındaki didaktik şiirleri, bu bağlamda yanlış ve yetersiz bulur. 18 yaşına kadar gençlerin şiirden ziyade nesre yönlendirilmesi gerektiğini söyleyen şair, nesrin hayatın her anında lazım olan akli içinde barındırdığını, şiirin ise gönlün meyvesi olduğunu belirtir.

Şair neden şiir yazdığını şu dizelerle belirtmektedir:

“Kelimeler gözlerimde bir avuç kum,
Çıkartıyorum, şiir oluyor.”¹

c. Ali Akbaş’ın Şiirlerinde Yer Verdiği Temalar

Ali Akbaş, genel itibarıyla şiirlerinde dini, milli ve ahlâki değerleri öncelemekte, şiirlerinde milli kültürümüze ait unsurları yansıtmaktadır. (Koç, 2008: 419) Çalışmanın bu bölümünde, şairin “Eylüle Beste”, “Erenler Divanında” ve “Turna Göçü” adlı kitaplarındaki şiirlerinde yer verdiği temalar üzerinde durulacaktır. (Kısaltmalar: EB: Eylüle Beste, ED: Erenler Divanında, TG: Turna Göçü)

Aşk ve Cinsellik

Hemen hemen her şair gibi Akbaş da aşkla ilgili şiirler yazmıştır. Zaten birçok şairin şu veya bu ölçüde bu temayı işlediği yadsınamaz bir gerçektir. Akbaş’ın 2011 yılında yayımladığı üç kitabının içinde aşk ve cinsellik temalı şiirlerinin daha fazla *Turna Göçü* adlı kitapta toplandığını görmekteyiz. *Erenler Divanında* kitabında sevgiliye duyulan beşerî aşk temalı şiir sayısı yok denecek kadar az iken Eylüle Beste kitabında iki şiir aşk ve cinsellik temasını taşır.

Turna Göçü kitabındaki aşk ve cinsellik temalı şiirleri incelediğimizde:

Şairin “Şiir” ismini taşıyan şiiri dörtlüklerle yazılmış bir şiirdir ve şair, bizzat şiirine seslenmekte ve dert yanmaktadır. Onun en yakın dostu olan şiir, bir yandan da şairin kanayan yarası gibidir. Vefasız bir yâre Dilbeste olan, gönlünü bağlayan şair, gönül derdini en yakın dostu olan şiirine anlatır. Şiiri de biz okuyuculara bu derdi sunar:

“Söz düşmüş payıma Bezm-i Elest’te
Bir vefasız yâre oldum Dilbeste
Çırpınır dururum hep bu kafeste
Söylemem derdimi, tahammül sanır.”(TG, 9)

¹ Akbaş, Ali, “Eylüle Beste”, Bengü Yayınları, Ankara, 2011, s.9.

Şairin “Koşma” isimli şiirinde yâd ellerde ve başı beladadır. Yedi yerden yaralı olan şair, adeta bir çıra gibi alev alev yanmaktadır. Özlem ile dolu olan şair sevdiğine Maraşlım diye seslenip ondan dokuz oğlan istemektedir.

“Akbaş’ım der gel Maraşlım

At çalılımlım kanat kaşlım

Başak saçlım yüce başlım

Çağın geçer dereyim oy!”(TG, 18)

“Türküler” isimli şiirde kültür yapımızın en önemli yansıtıcılarından, öğelerinden biri olan türkülerimiz anlatılmaktadır. Türkülerimiz, âşıkları bir çatı altında toplayan, derdi, tasayı, acıyı paylaşmadaki en önemli birleştiricilerdendir. Aşkın anlatıldığı her yerde türküler vardır:

“Toplansın âşıklar çağrım üstüne

Ağrı bulunur mu ağrım üstüne

Kara saplı bıçak, bağrım üstüne

Onulmaz yaradır bizim türküler” (TG, 32)

Şair, “Emine” adlı şiirinde Sarsap Suyu yakınlarında ismi verilmeyen bir köyde yaşayan Emine adlı bir kız anlatılmaktadır. Emine köyün en güzel kızıdır ve köyde ona hayran olmayan yoktur. Saçları belik beliktir, alını kâküllüdür. Elleri ak paktır. Sadece tarlada çalışmasından ötürü elleri toprak kokar. Emine her isteyene verilmez; çünkü anası onun yaşının henüz küçük olduğunu belirtir. Ancak bir gün Kanlıkavak’a gelin olduğunu duyan şair ve köy ahalisi gençler oldukça üzgündür.

“Duyduk gelin olmuş Kanlıkavağa

Alıp götürdüler kar yağa yağa

Al kanlar bulaşmış beyaz duvağa

Kuş gibi boynunu burar Emine”(TG, 47)

Eylüle Beste kitabında yer alan aşk şiiri “Elif” ise, şairin geçmişinde sevip kavuşamadığı gerçek bir şahsa yazılmış gibidir. Şiirdeki aşık, sevgilisi Elif ile kavuşamamış ve geçen yıllar üzerine Elif, hayatına devam etmek zorunda kalıp çoluk çocuğa karışmıştır:

Sanırım,

Özlemiş, özlemiş alışmış Elif,

Artık çoluk çocuğa karışmış Elif...” (EB, 41)

Yalnızlık

Kalabalıkların, halkın sesi olmayı kendine amaç edinmiş bir şair olan Akbaş, şiirlerinde yalnızlık temasını fazla benimsememiştir. Bu anlamda bakıldığında Yalnızlık temalı şiirlerinin fazla olmadığı söylenebilir. Daha çok *Turna Göçü* ve *Eylüle Beste* kitaplarında bu temalı şiirlerine rastlamaktayız.

Eylüle Beste kitabındaki “İssız Bahçe” şiirinde şair, bir bahçede dolaşırken sapanla iki kuş vurur. Kuşlardan biri düşer ve diğeri de yaralı bir halde gider. Bahçe bunun üzerine adeta şaire küser ve artık oraya hiçbir kuş uğramaz olur. Şair, bu ıssız bahçede yalnız kalmıştır.

“Bunca zaman geçti

Kaç güz, kaç bahar

Benim avcı olduğumu duymuşlar

Bir daha bahçeye gelmedi kuşlar” (EB, 30)

Şairin Selçuk Uysal’a yazdığı şiir olan “Leyleklerin Türküsü” de leyleklerin sevdiklerini alıp getirmesi durumunu yansıtmaktadır. Şair hasret ve yalnızlık içindedir:

“Leylekler,

Ulu kuşlar,

Ne olur, katar katar

Gidenleri getirin...”(EB, 58)

Turna Göçü kitabındaki “Bekleyiş” şiiri de “Leyleklerin Türküsü” şiirine benzemektedir. Bu kez şairin kendisinden beklenti içinde oldukları yıldızlar, pencereler, rüzgârlardır. Şair, adeta sevenlerinden haber istemektedir:

“Çağırısam duyarlar mı?

Gökte de evler var mı?

Saydım da sayamadım

Yıldızlar pencereler”(TG, 21)

Şair, “Hümâ Kuşumuz” adlı şiirinde gurbet ve yalnızlık türküleri ile tanına sanatçı Mükerrerem Kemertaş’a seslenmektedir. İssız gecelerde şaire can yoldaşı olan Mükerrerem Kemertaş’ın türküleri olmuştur.

“Yükseklerde öten Hüma kuşumuz

İssız gecelerde can yoldaşımız

Sen söylerken göğe değer başımız

Kerem et Mükerrerem bir türkü söyle”(TG, 40)

Allah ve Din

Şairin Allah ve Din temalı şiirleri incelendiğinde bu şiirlerin daha çok *Erenlerin Divanında* adlı kitapta toplandığını görmekteyiz. Zaten bu kitapta genel itibarıyla Allah ve Din, Tarih ve Türklük bilinci temalı şiirler yer almaktadır. Şairin “Erenler Divanında” adlı şiiri Efendi Barutçu’ya yazılmıştır ve bu şiirde sırasıyla Ahi Evran, Mevlana, Yunus Emre, Hacı Bayram, Peygamberimiz Hz. Muhammed, Akşemseddin, Yavuz Sultan Selim ve Hacı Bektaş Veli’ye telmihte bulunmaktadır. Zamanın tül kapısından çıkan şair, türbe türbe yatır yatır gezmekte, eller öpüp dergâhlara yüz sürmektedir. Semâ ile yüce Mevla’yı anıp Akşemseddin’in secdeye kapanmasını izlemektedir. Hacı Bektaş’tan Allah’a sarılması hususunda öğütler alan şair, büyük Osmanlı padişahı Yavuz’un yüceliğini de Allah’a uzanmasına bağlamaktadır:

“Bozkır,

Benim gevrek ekmeğim,
Yağsız aşım,
Beşiğim, mezarım, seccadem, Yavuz’un bindiği doru kısırak
Kalk artık şâha
Sûre-i Tâhâ gibi
Uzan Allah’a”(ED, 13)

Şair, aynı kitapta yer alan “Ana Şehir” şiirinde Beytül Makdîs olarak da anılan Kudüs’e seslenmekte ve ona değerini hatırlatmaktadır:

“Silahlar sussun artık semâlarında ey Kudüs
Şairler her dilden şiirler okusun
Kuran tilavet eylesin hafızlar
Hazreti Davût Zebûr’dan
Mezmurlar okusun
Yeşildir sana yakışan ey şehir,
Kızıl kan değil” (ED, 19)

Şairin “Çanakkale” isimli şiiri de Allah ve dini, şehitlerimiz bağlamında anmak adına oldukça önemli bir şiirdir. Dörtlüklerden oluşan şiirde vatan ve din uğruna dökülen kanlar ve bu kanların kutsallığı hatırlatılmaktadır:

“Allah Allah diye diye
Canları ettik hediye
Ezan-ı Muhammedî’ye
Eğilmedik baş kalmadı” (ED,75)

Ölüm

Aslında şairin Allah ve Din temalı çoğu şiirinde rahatlıkla rastlayabildiğimiz ölüm temasını bazı şiirlerde başlı başına da görmemiz mümkündür. Örneğin Cansız Ağabeye açıklamasıyla yazdığı “Güz Gazeli” adlı gazelinde şair:

“Bir ölüm raksında her şey kuş, böcek, yaprak, çiçek

Dem tutar dallarda rüzgâr inledikçe saz-ı güz”(EB, 130) diyerek ölümü bir raksa benzetmektedir.

Bosna’da, Grozni’de, Somali’de, Bağdat’ta ölen çocuklar bir yer altı nehri oluşturmakta ve anaların gözyaşlarından bir gizli deniz oluşmaktadır:

“Vakitsiz ölürse çocuklar

Bir yer altı nehri doğar

Anaların toprağa sızan gözyaşlarından

Bir gizli deniz oluşur yavaş yavaş...” (EB, 67)

Türklük Bilinci ve Tarih

Şairin Türklük Bilinci ve Tarih temaları ile ilgili şiirleri daha çok *Erenlerin Divanında* kitabında yoğunlaşmaktadır. Kitabın oldukça büyük bir kısmı bu temalı şiirlerden oluşur. Kitaba yönünü veren şiirler de bu şiirler olmuştur.

“Göygöl” şiirinde Halk edebiyatı unsurlarımıza telmihte bulunan şair, Dede Korkut’tan, Kafdağı’ndan, Tepegöz’den, Hüsrev ve Şirin’den, Merih ve Zühre’den, en önemlisi de Oğuz’dan bahis açmaktadır:

“Bu sulardan doğmuş Hüsrev’le Şirin

Dedem Korkut bu dağlara uğramış

Acıkmış suyuna ekmek doğramış”(ED, 41)

Şairin aynı kitapta yer alan “Kutlu Taş” şiirinde Turan fikrine sıkı sıkıya bağlı olduğunu ve Turan’a doğru giden yolu bildiğine şahit olmaktayız:

“İşte şu ince yol gider Turan’a

Bir mızrak ormanı tuğlar gölgesi

Savaşlar döz döse kıran kırana

Duyuluyor ok ıslığı nal sesi”(ED, 50)

Şairin Futa Kaptan’ın aziz hatırasına açıklamasıyla yazdığı şiiri “Zafer Güvercinleri” uğuru ay-yıldız olan Türk donanmasının geçmişten beri sergilediği büyük zaferlere göndermede bulunmaktadır:

“Öpülesi yelkenler, zafer güvercinleri

Bin haçlıyı batırmış Barbaros’un kırk eri

Çalkanır durur deniz ulu seferden beri

Gelen Türk tayfaları, yol ver hey deli deniz

Rüzgârla konuşuruz, pirimiz Pîrî Reis” (ED, 89)

Sonuç

Görüldüğü üzere Akbaş, milli ve manevi bilinci kendi fikirleri doğrultusunda şekillendirerek bir potada eritmiş ve halk için halkla beraber yaşayarak yazmış bir şairdir. Gerek eğitimci yönünün gerekse epik/lirik psikolojik dünyasının ona kazandırdığı pozitif kişilik sayesinde okurlarına vermek istediği mesajı doğrudan verebilmiş, onlara onların anlayacağı dil ile seslenmesini bilmiştir. Akbaş’a göre şiir yazmak meşakkatli bir iştir. Her önüne gelen şair olamaz; ancak iyi bir şiir okuyucusu olabilir. En azından bir şiirin nasıl yazılması gerektiğini öğrenebilir. Bu yönüyle de şairin, şiire gönül verenleri ne şekilde yönlendirdiği görülür. Akbaş, okuruna sadece eserlerini sunmaz, aynı zamanda onları eğitir de.

Az sayıda ama öz sayıda yazan, nicelikten çok niteliğe önem veren şair, şiirlerinde aşk ve cinsellik, yalnızlık, Allah ve din, ölüm, Türklük bilinci ve tarih gibi temalar üzerinde durmuştur. Görülmektedir ki Türk toplumu için bu temalar genel ve milletin her tabakasını yakından ilgilendiren temalardır. Dolayısıyla şairin ülkesi ve milleti için çalışan, önemli bir eğitimci ve şair olduğu da akıldan çıkarılmamalıdır.

KAYNAKÇA

- Akbaş, A. (2011). *Eylüle Beste*, Bengü Yayınları, Ankara.
- Akbaş, A. (2011). *Erenlerin Dîvânında*, Bengü Yayınları, Ankara.
- Akbaş, A. (2011). *Turna Göçü*, Bengü Yayınları, Ankara.
- Aytaş, G. (1994). Ali Akbaş'ın Şiirlerinde Fikir Unsurları, *Bilgi Çağında Eğitim Dergisi*, Yıl:1, Ekim-Kasım-Aralık.
- Kınacı, C. (2011). Kazak Şairi Mağcan Cumabayoğlu'nun Şiirlerinde “Kendi” ve “Öteki” İmajı, *Turkish Studies*, Volume 6/3 Summer, Ankara.
- Kurnaz, C. (2013). Ali Akbaş ve Şiiri 1, *Kardeş Kalemler Dergisi*, Yıl:7, S. 76, Nisan, Ankara.
- Şahin, M. (2010). Ali Akbaş İle Ufuk Mülakatı, *Edebiyat Ufku İnternet Dergisi*. S. 24, Haziran.
- Tatçı, M. (2008). Ali Akbaş'ın Şiir Dünyasında Çocuk, *Türk Halkları Edebiyatı II, Uluslararası Çocuk Edebiyatı Kongresi, Kafkas Üniversitesi, I. Kitap*, Bakü 13-15 Kasım.
- Koç, R. (2008). Ali Akbaş'ın “Kuş Sofrası” ve Mustafa Ruhi Şirin'in “Dünya Kardeş Sobe” Şiir Kitaplarında Millî ve Manevî Değerler, *Türk Halkları Edebiyatı II, Uluslararası Çocuk Edebiyatı Kongresi, Kafkas Üniversitesi, I. Kitap*, Bakü 13-15 Kasım.